

ה' ינואר 25.11.59

הבודק בטעו וחזי בזיכר אגלי פנדס פרנס. דומה בריווק למפוזזות שדרייחו.
המלחיל בחרטמיה, אבל אפרוחיו לו כי להחבטה ואונן חפשי לא לזרעתי בחרטמיה, ודבר
אומי אגוליה, די רחוטה, אם כי נטבטה קצת ארכתי. שוחחנו פסודם על השם
העולם, והבעיות סען בקרבת הפוגה, כי סין געעהה מעילה ומפללה אימת על עמי
אומיה. פנדס פרנס יוחר אומטי. הוא סבור שבל מלחץ פסודן בא לפגע לא יסדו
העיבידים בעולם בלי הסחה. אין הוא מפיזידי די- Большой. אפרוחי שאני מכיר את
די- Большой רק פאני ספרי הזיכרונות שלו, והוא מסוייר לפניו כאיש גדול, מרוחק וראוי
אפיק-לב, יציר, מצח אעטסן עם דרמן - נסיך יהודעה פאנק מהושת היסטוריית, ואמ
כי בדרכן כלל ימני - דודג' גולענדי הטעולים ולחשודים, עומר קדרון ורורא
בסייעור אל אלג'יר. האורה לא מסכימ לחרטמיה. אין די- Большой מתענין בחרטמיה -
אלא בחרטמ, לא גאלגייר, אלא גאלג'יר. ולא עם אורה אל ענשיין אלא ענדראט
היסטורייה. הוא ח' כאללו מחוץ לזמן. הוא, ס-ס, משווה אותו ללווי קפורה.
אין הוא פולט בזבב - אלא להיפך. הוא גואם דבריהם אוניביט, אבל איזו יכול לקיים
אותם. הבשיה בחירות חמישיות באלאג'יר - ובנבחרו ארבעים "אולפרא" וארבעים
אלג'ירים "אלאג'רים" - בכח לפק חצבב. אונס הוא פערור כבוד בעולם וגם בקרוב
האלגיירים, אבל לא יכול לעשות דבר באלאג'יר בניגוד לרבעון חבב ורבעון אולפרא.
מהו פערון אלג'יר? ס.ס. מאין פערון, צווניים ואלאג'יר זוקוקן לחרטמ
לא מחות פשורת זוקוקן להן. יש עכשו יוחר פרופסוריים גראמיים באלאג'יר מאמר

לפניהם העצמאות. וכן בטעותם. אלג'יר לא תתקיימו בלי ברוח, ולא ברוח בלי אלג'יר.

אם יקבלו חוטש יקום קמר בין שלו מדריכות "הממערב" וזרבאן. שלשות שוכנות את נאסר, מבדוק המזרחי וזרבי המה"ה. מוכדמתם הם ישראל - אם כי לא יגידו זאת בלאםבי. הוא מסמיך בפסולני דרכם, "הממערב" ויישראלי. (לדעתי - אפונה מפיטה).

הבריחי לו מהרונדי אני לאלבורי: לישב הזרחיים ברגועה כמה לשלו חצי מיליאון מיליאונים זרחיים ואיסטלקים שייעשו העבודה בשאה הזרחי, לשלו מיליאון זרחיים ואיסטלקים לשורה - ליזור טם עזבה ארצותיהם, כי איןני מסמי שיפארו טם בכוח החוץ או הביצוע, ויום יבוא ששהגבוב לא יזכיר להם זו אהדים ינישו להם עזה,

לא הביא צעה על חכמת זו - אבל איינט חוטש פערת זרה, כי ... סונאיים העוטודיסטיים והיו מיליאון גיגיאם.

זה ממשיב מילויו ובאריך המשורה.

שאני על ישראל דבר ביהודי, וכמה פעמים אמר "אנחנו יהודים".

בכל זה נראה עקסן גדול. הזמנתו לטה ביזה עמי בקיומי - יחד עם רעitem.

קידל ברזון. תורעתי לרנגה גטו איזונא אנטזא עס דוליק לטה זה. הזמנתו גם את אבא.

- באלני נפיך. חוא, מאכלול זוגרבין יאכט טם אונדי אה"ע בון-אמרון,

כומל, יורט אלטוזליגו. הפלחה גסנה בעידך על אחריותם מושחתם. חברינו דרשנו בגאנגען זונזווו. דנו נס בעניזה מלטה וטסיים. אונדי אה"ע דרשנו קוי הייסוד הקודמי,

בפדר האיך קוי הייסוד הקודמי עם אונדיים שיטווכסן עסאוד. אה"ע מלהגדית לאכוץ האלליים, חברינו חודיינו כי לא יאנלו טום פולגה, פראט לפאי וחרירומ.

כמ"ר חסיד' איזיט' לא יוכל לעיריה אלא אם קיים מה שטענו -

1) חיסול ארבעה מעברות כבשן אמר וחייב, חיסול מעכבות עוגן כבשן ג' אמר
(האלמן) מה הם מעכבות עוגן), 2) סיחור חיים מזוהמת, 3) חיסול המשטרת העתיקה
כבש' (כערת אלףים ילדים). הוא גם יזכיר ל-5-6 אנשים חדשים, אם כי הוא
ירוד איש בעיריה אלך עובדים פיזורים. רואה כמצחירו פרטן אם אבוי אמר -
המשטרה עצמה (זה שנה) בזבב, ירוד באגדורה ובאיות. פבוק שינהנו לו דחיה לפאנטיום.
אפרתי לו שעה זאת אם הוא חוץ מאפרט. נגיד חוץ לא עשה טעם דבר.

- גהרים עשרה בא צלוי מיגץ. אפשר ישבו כל שעה חבריו סייעם לאנדרה,

בחילה הング' לוין להימנע מהגבעה, אבל הוא לידיה חלה, שמי בעשו הגב
המשלה יהיה רק חברינו ותפקידם - ימנעו, אם ימיין אה"ע וממ"ט יאנטו
גוד. אפרתי שבקורת האחדון לא יוכל שיבתו גוד. י.מ. לוין הסכים להיות כל
האנים אופוזיציה לוויליאם, אבל איינט מסכימים לסתום על הסכם.

- הדגמי לשרים והאי אם יזרה (כי לחברו שרוזן בירושלים) אמרתי לו -

יש למחיש חgene המשלה למחיה מחיית הכהן, ואם הם יודיעו על האטרותם - אוכל
לפזיג משלה, גם אחרים לא ישחטו עדיין, כי אני בועל בגבורה. אבל אין יהיה
רוכ. אמרתי לו) זה עמי, יהיה רוכ. אמר) האגדורה פנדע אפרתי לו) הונע
בחגיגי שהיה רוכ, אבל לע"מ משוכר על הדבר בסוד. אמרתי לו שאניג משלה
בל' צו יסוד חדש עד שיכרתו עוד פולגות. אמר - בחגיגי הונע על

בריאותם. אמרתי עלי לחייב גזע זה לאיסוף צוות פטולוגי, כדי שזו אודיו לעצם שפכו אונז פטולוגי על שנויה זה. מה כתיב ייעיר דבר זה בסמלתו, כי מתחלת כבר אהבה, ואלהו אם אין לך גזע יותר עזם, אמר - יא, וזה מרדינה של 16, שבעה היה מחלשה על הכל. יעצמיו לבנו ועתה זו ולמחלים, ובאותן זה אוכל ביחס ג' להציג המושלה.

-
בשאלה דעת כבודה הרצין הבודק, מה לעצמו עחידת הדידות בין שני אלגומינגו, עתה כי בחרמת יש אני סובב ידיידים בסמל יזרויים לסמה, סבור והשנה פרינציפיון על איגנומטי אנטיטיס זבם מתוך כבוד לישראל. בזינן - יזרויים לעצם עצמו, האחרוגים מפוגלים לאנוז דעהם, הרשוגים יעסרו בידידותם.

-
ברצך בא להזכיר לפני נסיעתו לאלה"ג בערבי חוץ ימצע החיל. אמרתי לו שימסיך לאטוט דבריהם למפען זה"ל - אין זה לבבוזנו, המדרגה הדרגת להנ"ל. ברצך אמר שכבר תקשר עם קלונציג בערך זה. אמרתי לו שיציע לבני ברית לאטץ האחיזות גל גחל - הנה עלתה קבוצה בגד מושבים לעין יהב. יש חיקחות בגראונטן.

-
זה צור בא אליו לפניו נסיעתו לא"ג לירג אוחז בתכנית "מעזקאות" אל ג"ג. שאל על עתידו. אמרתי ענדי עוד קודם כל דוגא לעמץ גולדה - חמישאך או לא. בילדותך בדרכנו חולדים "מעזקה" אלנו עם חזרותיהם. לרבותו מחול בזאת יהודית פיליפ. אליהם של גורג'ס מוגורי,

גונדרי עם פשלחה עגדית נמ' 40 או 50 סטודנטו. בזקשי מלה (1) המשער

(2) חינוך עברי, (3) שליחת גוזר לארכץ. עושן דעם צוב כיהודי, חסידי,

המעלים סדראות עדינות בארכץ, ובין בקרבת האערירים,

"במושׁ וְחַדֵּשׁ יָאָבֶה עַמְּקָדוֹנָה בְּפִרְכָּז הַפּוֹרְדִּים. זְעַמְּדִים עַל אַגְּדָתָה/^{עֲדָה} וְעַם

פּוֹרְדִּי הַחִיכּוֹן. זֶה מָסִיכָּה לְהַמְּשִׁיכָּה – הַמְּעַדְּדָה לְהַמְּפּוֹרָד וְהַיְּדַקְּדַקָּה אֶתְהֶם.

הו דעלבו, אפרמי שמחודר אל החיכוכים הוא מערמת מביתם ומיטבנת ולפניהם געדי

חריטים – בירואם מב"ס ויז"א טבילה בת הפטה (ולפנוי זה בנווים עם מהוררים

וחטפנחים) מושם לגסות דברי שלום. נחרשתו פון חישיבתו בו הבדים, אם כי איןנו

זרוע אם אהרי חישיבתו ישובו לסולם או לא.

גאלתוי לעזוב חישיבתו לאני שומ – כי אבעוי בטבונה בערמ פגשע עם

סבוקין וגולדי.

בגדיות זו עם סבוקין וגולדי הוודיע גליילדי כי הם דורךם לעזום חושך

צעולם ביהודי גרטגיה, חנכווה גוזר בנבי הספר, נעלמת בריחות זבאיות וממן

סודים, פיקוח דר על גאנ"ל. החליטו להטור להאטנטאות נטפללו" – רוצחים "אלוא"

סאלגום מועלם – בלי אידוניים כליליים. ואלהו זה מגען זוחי חלמא, מסכימים

לאחריות קוקלפיביא – ברבויות אל פורשו לכתהילא שטורה פשות פיזורו.

כאמורתי כי לא יתכן שיחזרו הבזיזונות שקרו באربع שנים אלה – אף
שבכך אין ערך א�ם דבר וחתמהנו טוב ויוזמין לחזור פה, נימול לאסידר כי
העיסוק הברטני היה חרפה לאובייה ומכנה לחיות ישראל ועוד. רוגדים להזכיר
בזו שונכש, "אללה" אבל בסכימות לאחריות משלו. אמרתי "אללה" כן, אבל להזכיר
ב"חזהותם" של "אללה". אמרתי אבוזא דבריהם לפולגה, ועליהם לעזום אם יוכלו
לחזק על אמריותם משלומם.

ירושלים, 26.11.59

לפבי ישיבם השם והשדייה שוחה אמי חיים לך, על כה ענייניות:

1) משרד הביטחון הברטני מכיר שאננו חובה הסורה שלנו (בעברית) לארמונו בקשר

הברטני. הסכם שיתן לנו.

ושוחנו על המגזרים המצריים. חיים כבושיםamo לא יוכלו לנו.

אין לך נושא כזה – לפבי האנרגיה הגדולה.

2) שבו רע 103 בידיהם מירדן, ולא פאריזם, מאשר לא רצוי לאו (אבוזא עליהם

ברוח), נמייבו בבראך פנזהה.